

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 9. januar 2014
Kontor: Færdselskontoret
Sagsbeh: Marie Louise Skibsted
Als
Sagsnr.: 2013-0037-0057
Dok.: 993343

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 19 vedrørende forslag til lov om ændring af færdselsloven og lov om offentlige veje (L 54), (Forhøjelse af afgiften for parkering til gene for personer med handicap m.v. og bedre forbrugerbeskyttelse på parkeringsområdet), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 4. december 2013. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karsten Lauritzen (V).

Karen Hækkerup

/

Christian Hesthaven

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 19 vedrørende forslag til lov om ændring af færdselsloven og lov om offentlige veje (L 54) (Forhøjelse af afgiften for parkering til gene for personer med handicap m.v. og bedre forbrugerbeskyttelse på parkeringsområdet) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren være behjælpelig med teknisk bistand til et ændringsforslag, således lovforslaget også kommer til at indeholde forslag om oprettelse af et ankenævn på parkeringsområdet. Der skal være tale om et samlet ankenævn, der både skal behandle klager for offentligt udstedte parkeringsbøder samt for private pålagte parkeringsbøder.”

Svar:

1. Et ændringsforslag vil kunne formuleres således:

»x) Efter § 1, nr. 11, indsættes som nyt nummer:

»01. Efter § 134 c indsættes i kapitel 19 a:

»§ 134 d. Der oprettes et klagenævn, som skal behandle klager over afgifter pålagt efter § 121 og afgifter pålagt af private for overtrædelse af vilkårene for brug af offentligt tilgængelige private parkeringspladser. Klagenævnet sammensættes af repræsentanter udpeget af justitsministeren.

Stk. 2. Justitsministeren fastsætter nærmere regler om klagenævnets virke. Justitsministeren fastsætter endvidere regler om gebyr for indbringelse af klager for klagenævnet, herunder om gebyrets størrelse.««««.

Bemærkninger:

Med ændringsforslaget foreslås det, at der oprettes et klagenævn, som skal kunne behandle klager over afgifter pålagt efter færdselslovens § 121 (om pålæggelse af afgifter for overtrædelse af regler i færdselsloven om standsning og parkering) og afgifter pålagt af private for overtrædelse af vilkårene for brug af offentligt tilgængelige private parkeringspladser.

Det forudsættes, at der skal betales et gebyr for at indbringe en klage for klagenævnet, jf. hermed det foreslåede stk. 2. Justitsministeriet kan på det foreliggende grundlag ikke angive noget nærmere om gebyrets størrelse. Det bemærkes imidlertid, at et klagenævn vedrørende parkeringsafgifter på privat område efter Erhvervs- og Vækstministeriets vurdering må antages at være omfattet af direktiv nr. 2013/11/EU om alternativ tvistbilæggelse på forbrugerområdet (det såkaldte ADR-direktiv), og at det efter direktivet

skal være gratis eller kun må koste et symbolsk beløb for forbrugeren at indbringe sager for klagenævn. Justitsministeriet er på baggrund heraf umiddelbart af den opfattelse, at udgifterne til administrationen af klagenævnet til dels vil skulle finansieres af dem, der opkræver parkeringsafgifter, f.eks. ved, at parkeringsselskaber mv., der bliver underkendt i klagenævnet, vil skulle betale et gebyr, der beløbsmæssigt overstiger den fejlagtigt opkrævede parkeringsafgift.

2. Justitsministeriet kan ikke tiltræde ændringsforslaget.

For så vidt angår *offentlig* parkering er det – på linje med det af arbejdsgruppen i pkt. 3.3.3 anførte i Rapport om bedre forbrugerbeskyttelse på parkeringsområdet (der er oversendt til Folketingets Retsudvalg den 27. juni 2013, jf. bilag 342) – Justitsministeriets opfattelse, at de muligheder, der i dag findes for at gøre indsigelse over for kontrolafgifter pålagt af en offentlig myndighed, giver borgerne en tilfredsstillende og betryggende retsstilling, hvorfor der ikke bør oprettes et klagenævn eller lignende til behandling af disse sager. Der er således tale om et gennemprøvet forvaltningssystem med klageregler, tilsynsmyndigheder og ombudsmandskontrol, ligesom forvaltningsloven giver klageren en række grundlæggende partsrettigheder.

For så vidt angår spørgsmålet om, hvorvidt afgifter for overtrædelse af vilkårene for parkering på *private* offentligt tilgængelige parkeringspladser skal kunne indbringes for et klagenævn, har Justitsministeriet til brug for besvarelsen indhentet bidrag fra Erhvervs- og Vækstministeriet, der har oplyst følgende:

”ADR-direktivet 2013/11/EU (om alternativ tvistbilæggelse på forbrugerområdet) indebærer, at medlemsstaterne skal sikre, at forbrugere kan indbringe tvister, der er omfattet af direktivet, for en alternativ tvistbilæggesinstans. Reglerne skal være implementeret inden 9. juli 2015.

Direktivet er et minimumsdirektiv og fører ikke til ensartede eller fælles forbrugerklagesystemer i EU, men har til formål at sikre, at forbrugere i EU får adgang til klagemekanismer af høj kvalitet, som er effektive og rimelige.

ADR-direktivet omfatter tvister, der vedrører kontraktlige forpligtelser som følge af købs- eller tjenesteydelsesaftaler mellem en forbruger, der er bosat i Unionen og en erhvervsdrivende, der er etableret i Unionen. Det forudsættes således, at der er tale om et privat aftaleretligt forhold.

Det er Erhvervs- og Vækstministeriets vurdering, at området for privat parkering, herunder private pålagte parkeringsafgifter, er omfattet af ADR-direktivets anvendelsesområde. Ved parkering på privat område må det antages, at der indgås en retligt bindende privatretlig aftale om parkering på grundlag af de vilkår, som ejeren af en privat parkeringsplads i givet fald har opstillet – forudsat at vilkårene ikke er urimelige og skiltningen er tydelig mv., jf. rapporten fra Arbejdsgruppen om Bedre Forbrugerbeskyttelse på Parkeringsområdet. Det er ikke i dag muligt at klage over privat pålagte parkeringsafgifter. ADR-direktivet betyder derfor, at der skal etableres en klageadgang på området for privat parkering. Dette vil kunne ske ved oprettelsen af et privat klagenævn godkendt efter lov om forbrugerklager, eller ved en udvidelse af Forbrugerklagenævnets kompetence. Det vil imidlertid forudsætte, at enten de private parkeringsvirksomheder vil betale for et privat klagenævn, eller at der stilles nye midler til rådighed for Forbrugerklagenævnet. Det må forventes, at et sådant klagenævn vil skulle behandle mange klager.

Området for offentlig parkering, hvor hjemlen til at udstede parkeringsafgifter er fastsat ved lov, er efter Erhvervs- og Vækstministeriets vurdering ikke omfattet af ADR-direktivet. Der ses ikke i sådanne forhold at være indgået en aftale mellem parterne, hvorfor det ikke følger af ADR-direktivet, at der skal være en klageadgang for offentlig parkering, men det enkelte medlemsland kan selv træffe afgørelse herom.

Erhvervs- og Vækstministeriet skal påpege, at nævn godkendt efter lov om forbrugerklager behandler private civilretlige tvister, hvorfor et klagenævn, der behandler klager over offentlige parkeringsafgifter, ikke bør etableres i regi af lov om forbrugerklager. Erhvervs- og Vækstministeriet har ikke midler til at finansiere en udvidelse af Forbrugerklagenævnet.”

Som det fremgår, er Erhvervs- og Vækstministeriet nu så langt med overvejelserne om implementeringen af ADR-direktivet, at Erhvervs- og Vækstministeriet har vurderet, at afgifter pålagt for overtrædelse af vilkårene for parkering på private offentligt tilgængelige parkeringspladser må anses for omfattet af ADR-direktivet.

Justitsministeriet er på den baggrund selvsagt indstillet på at sikre, at der etableres en klageadgang, så kravene i ADR-direktivet opfyldes. Justitsministeriet finder imidlertid, at etableringen af en sådan klageadgang mest hensigtsmæssigt bør ske efter forudgående drøftelser med branchen, her-

under med henblik på at afdække muligheden for, at branchen selv tager initiativ til at oprette et godkendt klagenævn.

Hvis der ikke inden udgangen af 2014 er oprettet et privat branchenævn på området, som opfylder kravene i ADR-direktivet, vil Justitsministeriet imidlertid tage initiativ til, at der – inden fristen for implementeringen af direktivet udløber – på anden vis etableres adgang til at indbringe klager over afgifter for overtrædelse af vilkårene for parkering på private offentligt tilgængelige parkeringspladser for et klagenævn, som opfylder kravene i direktivet.

I den forbindelse vil der bl.a. skulle tages stilling til den nærmere sammensætning af klagenævnet og til finansieringen heraf, herunder i hvilket omfang der skal kunne opkræves dels et klagegebyr fra forbrugeren (klageren), dels et gebyr fra den erhvervsdrivende, som ikke får medhold hos klageinstansen (svarende til den ordning, der f.eks. kendes fra Ankenævnet for Bus, Tog og Metro).